

[Gert Petersen.]

som selvstændige organer og ikke inkludere dem i amtsrådene.

Freddy Madsen (DKP):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren og til ministeriet for redegørelsen over, hvor vi lov- og administrationsmæssigt står; det er gjort ganske anskueligt med så komplicerede ting, som der her er tale om.

Men tilbage står bl. a. to ting. Her som ved anden lovgivning er lovenes tekst kun den ene side; den anden er, hvordan og i hvis interesse der administreres ikke blot med hensyn til bevillinger — det gælder også i høj grad for det — men overhovedet om de gode hensigter omsættes i praksis.

Dernæst: det er udmærket at gøre op, hvor vi står, men også hvor vi bevæger os hen. Hvad vil man i vor tid, hvor alt bevæger sig med hidtil uset hast teknisk og samfundsmæssigt? I måneder og år sker der mere dybtgående indgreb, end der tidligere skete i årtier. F. eks. tales der og har været talt meget om elmaster i forbindelse med Hjerl Hede og Læsø, men på 10 år er det beregnet, at antallet af primære elmaster fordobles. Hvad kan gravkøer m. m. ikke ødelægge også af landskabelige værdier, som ikke kan genoprettes? Hvad med ødelæggelse og forurening af vandløb og åer, hvad med byernes og det moderne tempos behov for udvidet rekreation? Derfor er det nødvendigt, at vi ser fremad, derfor kan loven ikke indskrænkes til hovedsagelig at være en rammelov. Det må være muligt hurtigere at gribe ind.

Man stiller forslag eller fremsætter tanker, men de bliver hovedsagelig fremsat i spørgeform og væsentligst om fredningsudvalgenes fremtidige status. Jeg vil ikke sige, at der ikke er sket noget, men det er ikke nok og langt fra altid på den rigtige måde. Vi nærmer os år 2000, men stadig ser man, at folk, der tænker ud fra middelalderlige synspunkter, får lov til at skalte og valte med naturen, med de af naturen skabte landskabelige værdier. Lad mig minde om Møn med dens klint eller sommerhusdstykningen, især efter vort medlemskab af EF. Som første verdenskrig frembragte sine gullaschbaroner og anden verdenskrig sine værnemagere, har EF frembragt sin særlige type af EF-spekulanter.

I den forbindelse nævnes i redegørelsen de beløb, som staten har erhvervet ejendomme for, men man skal også tage i betragtning, at staten har måttet købe urimelig dyrt arealer, der, da det gjaldt beskatning, var såre lidt værd. Men nu skal de altså erstattes med urimeligt store summer.

Som på andre områder med hensyn til samfundsmæssig planlægning: den er ikke mulig, uden at der bliver grebet ind mod spekulationen, og i sidste instans vil det være nødvendigt med en nationalisering.

Der er med rette talt imod reklamerne; reglerne burde håndhæves og burde kunne håndhæves meget strengere; tænk f. eks. på de usmagelige amerikaniserede reklamer på vore tankstationer.

Så er der endvidere en slags skiltning, der ikke hører hjemme i et demokratisk samfund, det er skiltene med „Privat“ og „Adgang forbudt“. Det behøver ikke at være et spørgsmål om privateje; man ser i Sverige, at det kan klares, men ikke uden denne form for håndhævnning.

Når der tales om den skade, som offentlighedens færden på privat område kan gøre, er det vores bestemte indtryk, at vore mennesker som helhed er meget bevidste og viser forståelse i så henseende. Det er ikke dem, men netop visse private, der mangler denne forståelse og kun handler ud fra primitive profitinteresser, således som vi f. eks. har set det på Møn.

Med hensyn til offentligheden gælder det i øvrigt her som på andre områder, at det stimulerer ikke forståelsen, hvis man ser, at bare der er penge nok, så er det også lettere at skaffe sig dispensationer.

Vi er enige i, at man skal forhindre, at der sker dobbeltadministration på disse områder, og sikre, at det undgås. I øvrigt mener vi — det vil jeg gerne sluttelig sige — at det også på dette område er vigtigt, at befolkningen i videst muligt omfang inddrages i planlægningsarbejdet, således som det siges i formålsparagraffen til det forslag til lov om kommuneplanlægning, som netop er behandlet.

Poul Westergaard (DR):

Også jeg vil gerne takke miljøministeren for hans redegørelse om regeringens overvejelser med hensyn til fredningsplanlægningen.